

TÄHEKE

1996

12

HIND 7 KROONI

PIRIUS 96

Päkapikumaa

Päkapikumaa on imeline maa,
kuid sinna igäüks ei saa.
Päkapikumaa on tore maa –
vaid päkapikk sinna saab.

Igal päkapikul oma maja,
mida muud tal ongi vaja.
On päkapikumaa ka kool
ja lund on alati igal pool.

Igal talveööl
on päkapikud tööl.
Nad sussi panevad komme,
lapsed leiavad neid homme.

ULVI ARMAS Paadremaalt

Talv

Talvel sajab valget lund,
olen õues iga tund.
Kaevan, kraabin lume sees,
varbad külmad, kindad jääs.

Jääs on veed, lumes teed.
Müts mul ikka viltu peas –
vat selline on õige mees.
Kodus pliidil aurab tee.

TOOMAS ZIRK Valgast

Jõulumees

Jõulumees on tore mees,
sõidab saaniga ta lume sees.

Jõulumehel on ka pass,
lemmikloomaks aga kass,
elab paksus metsas ta,
meeldivad tal karud ka.

Habe on tal suur ja lai,
kinke annab sel, kes pai.
25 on jõulupäev,
lastel kingid juba käes.

KADRI SIKK Tallinnast

ELLEN NIIT Talverõõmud

HEA ON SÕITA VÄIKSE REEGA
KÜNKAST ALLA TALVETEEGA,
REE EES SEITSE TUULEST TÄKKU,
LUMI VUHISEMAS NÄKKU.

HEA ON SÕITA UISKUDEGA
VÕIDU TALVETUISKUDEGA,
KAMBAGA VÕI OMA KÄE PEAL
TEHA TIIRE HALJA JÄÄ PEAL.

HEA ON MÖÖDA SUUSARADA
ÜLE VÄLJA SUUSATADA,
MÖÖDA LAIA LAUGET VÄLJA
JÕUDA KODU JUURDE VÄLJA.

KUID KA SUUSKADETA, REETA
HEA ON TALVEL AEGA VEETA,
SEISTA LIHTSALT HÄRMAS PUU ALL
TAEVATÄHTEDE JA KUU ALL.

LEILI ANDRE Jõulude eel

LUMEHELVES KINNAST KATSUB
NAGU TAEVA NÄPP.
JÄÄBKI KINDALE JA ON SEAL
ILUS VALGE TÄPP.

LANGEB KINDALE KA TEISI,
LANGEB VEEL JA VEEL JA VEEL,
ISE RÄÄKIDES, ET JÕULUD
ONGI JUBA TEEL.

Illustreerinud REGINA LUKK

ENO RAUD Päkapiku jõuluõhtu

VAIKSEL METSALAGENDIKUL
TEGEMIST ON PÄKAPIKUL.
TA MEISTERDAB SEAL LUMEMEEST,
KEL KÄSI ON TEEVIIDA EEST.
SEE KÄSI NÄITAB: OTSE SINNA
ON JÕULUVANAL VAJA MINNA,
ET HEADE LASTE JUURDE JÕUDA
JA NENDELT JÕULUSALMI NÕUDA.

OTT ARDER Jõulupuu

KORD EESSEL TELLIS JÕULUPUU
JA KUTSUS KÜLLA MÄRA.
SIIS SISSE LENDAS KAKADUU
JA PUHUS KÜUNLAD ÄRA.

KUI JÄLLE SÄRAS JÕULUKUUSK,
SIIS TEHTI PALJU KÄRA.
JA VÄLJA AETI KAKADUU
JA KUUSK SEE SÕODI ÄRA.

Jõululaupäeval

IRA LEMBER

Lõpuks ongi see aasta kõige toredam päev käes. Jõulupuul on lastel juba ehitatud. Nüüd kaunistavad nad tuba. Seinte peale kardad, kardinale kellukesi, aknaklaasile jõulutähti. Peagi on kõik valmis ja pole muud kui oodata. Järsku meenub tüdrukule midagi.

"Koerakuut on veel ehtimata!"

"Mismoodi me seda ehime?" kahtleb poiss.

"Täpselt samamoodi kui tubagi. Riputame kuudi ette kellukestega nõõri. Iga kord, kui Sannu kuudist välja tuleb, kellukesed helisevad. Kas pole vahva, mis!"

"Ei tea, kas see Sannule üldse meeldiks. Viimati mõtleb, et narrime teda," kahtleb poiss.

"No paneme siis kuudi ette ühe pisikese kuuse ja paar küünalt kah peale!" on tüdrukul juba uus ettepanek.

"Ei tea," kahtleb poiss jälle. "Ta võib kuuse ümber ajada ja ennast küünlatulega põletada."

"Midagi sa ei taha! Seda sa ei mõtle, et koeragi tahab jõuluid pidada."

"Mul on hoopis parem mõte. Kui me õhtul jõulupuul küünlad süütame, siis kutsume Sannu tuppa. Olgu temal kah jõulurõõmu."

Nüüd on tüdruku kord kahelda: "Kas ema siis lubab suurt hoovikoera tuppa?"

"Küll ta lubab, kui me ilusasti palume. Täna on ju jõululaupäev."

"Mina kardan väga, et Sannust saab terve tuba täis. Ja kas ta oskab ikka viisakalt käituda? Hirmutab veel oma haukumisega jõuluvana minema."

"Kui me tal silma peal hoiaime, küll ta siis ka viisakalt käitub," on poiss koeras kindel ja lisab: "Nagu me isegi jõululaupäeval."

"Olgu siis, räägime emaga," on tüdruk lõpuks asjaga päri.

Nii lubatigi suur hoovikoer kui õige perekonnaliige jõulupuule. Ja koer istub nüüd tõepoolest viisakalt vaibaäärel. Tema pruunid silmad säravad jõuluküünaldega võidu. Kui aga kõik hakkavad jõululaulu laulma, teeb koer suu lahti. Temagi nagu tahaks laulma hakata, kuid jääb niiviisi, hambad rõõmsalt irevil, pererahvast imetlema.

Ka siis, kui jõuluvana tuleb, käitub koer kombekalt. Ta ei hakka haukuma. Lehitab vaid paar korda oma hiigelsabaga, nii et küünal koguni kustub. Aga sellest pole midagi. Ema süütab küünla kähku uuesti.

Illustreerinud EVERI VÄHI

Mina lõhkusin klaasi ära ja panin selle voodi alla. Kui ema läks poodi, siis võtsin katkise klaasi, jooksin üle tee ja viskasin metsa. Nii ei saanud ema-isa asjast teada ja ma jäin karistusest ilma.

Teine kord oli mul poes raha kaasas ja ma ostsin uue klaasi.

ARGO PRINKEN

Hakkasime varakevadel koos õega kasvuhoones kassi pesema. Pesuvee võtsime porilombist. Õnneks juhtus ema mööda minema. Ta päästis kassi ära, sest kiisu juba värises külmast.

KADI KEÄR

Mina võtsin väikese venna käest kommi ära ja sain ema käest riielda.

RAGNE ARUSILD

Ükskord lõhkusin õe karu ära ja sain ema käest riielda.

LILIAN TAALKIS

Kui ema kodus polnud, võtsin köögikapist salaja kommi.

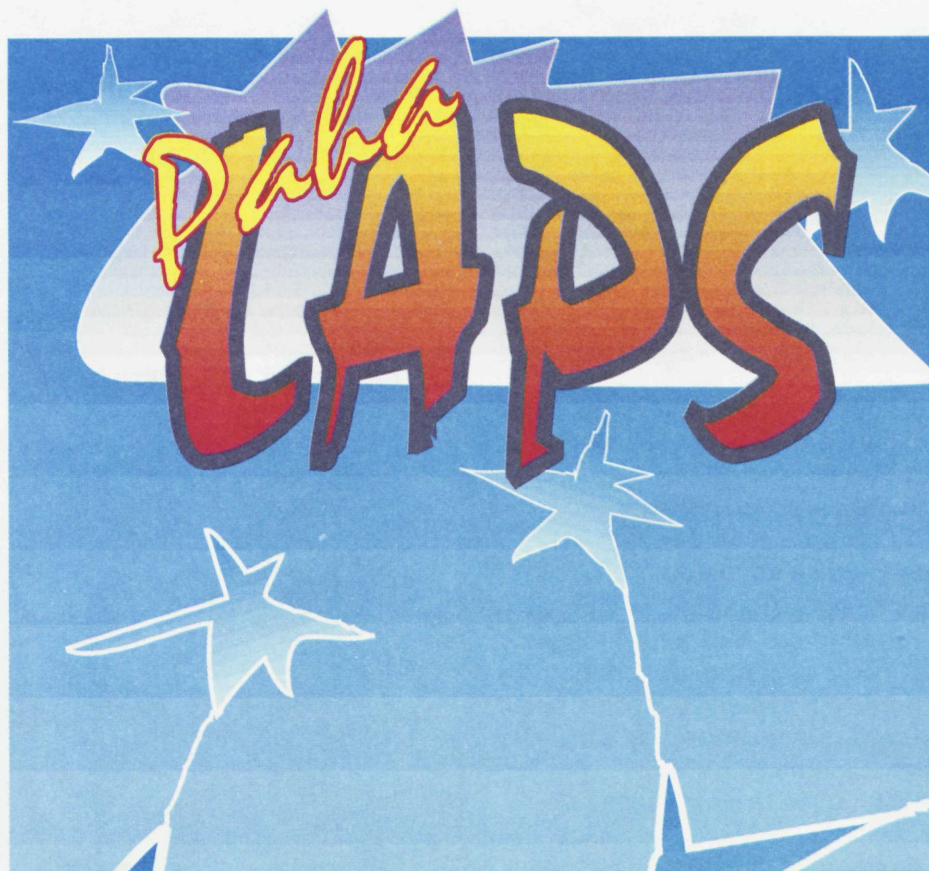
BIRGIT VENE

Ema-isa polnud ükskord kodus. Nägin kapi otsas tindipudelit. Võtsin korgi pealt ja kogemata läks tinti kapi peale. Pärast sain riielda.

GERDI RAND

Olin üksi kodus. Ema oli venna sünnipäevakingid kappi peitnud. Mina uurisin neid. Hommikul ei saanudki riielda.

MERJE PUUSEP

Lääne-Virumaa Salla Põhikooli lapsed said tükk aega oodata, enne kui nende tööd ilmavalgust näevad. Ja peame ütleva, et see on viimane kord, kui selliseid ülestunnistusi avaldame. Kui nüüd mingi pahandus juhtub, tuleb see emale-isa üles tunnistada. Nii jäävadki Eestimaale elama vaid julged, ausad ja tublid lapsed. Seda tahtsimegi tõestada.

Kui mu õed lõunat magasid, lasksin kõvasti uksekella. Siis tuli isa ja käskis mul tuppa minna. Mina jooksin hoopis minema. Pärast sain riielda.

KÄTLIN TIMUSKA

Sallas paistab palju häid lapsi elavat, sest nende pahandused on nii lühikesed. Seepärast mahub siia ka teiste laste ülestunnistusi.

Kui ma viieaastane olin, mängisime vennaga juuksurit. Vend lõikas natuke minu juukseid ja siis mina tema omi. Pärast, kui ema koju tuli, lõikas ta meid kiilakaks.

KRISTI TAHVONEN Kolgast

SOROS INTERNATIONAL HOUSE on mõnus kool Tallinna vanalinnas, kus saavad inglise keelt õppida nii väikesed kui suured. Teid ootavad vahvad noored õpetajad Inglismaalt, šotimaalt, Austraaliast, Kanadast, Prantsusmaalt ja Eestist.

UUS KURSUS ALGAB 13. jaanuaril 1997.a.

Kui oled vähemalt 7-aastane ja sul tekkis huvi meie kooli vastu, palu oma emal või isal või vanemal helistada tel. 6410 607.

Sobiva kursuse leiab meilt iga pereliige.

Mõistatuses on peidus 7 ingliskeelset loomanimetust. Leia need! Võta igast sõnast viimane täht ja sea need ritta. Saad veel ühe eluka nimetuse. Joonista meile temast uhke pilt. Saada see detsembrikuu jooksul aadressil EE0001 Tallinn, Pikk t. 69. Tublimatele toredad auhinnad. Kui sa varem inglise keelt õppinud pole, palu mõni oskaja appi.

Z M X K N Y R P E H Q L
L L G P A B C Z Y I U R
V N I M D N A G I P A P
J K R O O L G T C P T N
X C A J N Q H A J O A E
R A F O B D I D R P R K
M B F J F Y P L M O J E
G L E L E P H A N T O F
P N H T B D X I C A R K
T R M C I F W O R M B J
N T I G E R G K L U T G
W P N J K D H P U S J A

Hannele Huovi, soome kirjanik

Hannele Huovi on sündinud 1949. aastal. Tema esimene lasteraamat kaisukarudest Urpo ja Turpo ilmus kümmekond aastat tagasi. Neli aastat hiljem järgnes sellele "Urpo, Turpo ja Ihana". Hannele Huovi on saanud oma raamatute eest arvukalt kirjanduspreemiaid.

Tuulerõuged

Lastel olid tuulerõuged. Nad lamasid voodis ja nägid hirmsad välja. Turpo istus poisi kaisus ja kujutles, et rõugearmiline mereröovel on ta ära röövunud ja vangikongi kinni pannud.

"Mis on korstnapühkija ametihaigus?" küsis Turpo ja haigutas.

"Mustad rõuged," ütles Urpo.

"Aga kui ta katust mööda kõndides tuulelipu otsa komistab?"

"Tuulerõuged," ütles Urpo.

Karud olid tüdinud. Lapsed ei jaksanud mängida. Nad ainult magasid või lehitsesid koomikseid. Vahetevahel võtsid lonksu mahla, mida ema oli voodi äärde taburetile toonud. Ja kogu aja kratsisid lapsed endal ägedasti pead või kõhtu või põlveõndlaid. Karud muudkui veeresid mööda voodit ringi. Nad tundsid end mahajäetuna.

"Lapsed ei taha vist enam meiega mängida," ütles Urpo kurvalt.

"Kuidas nii?" küsis Turpo.

"Sest meie oleme ilusad," ütles Urpo. "Aga nemad on..."

"...tuulerõuges!" ütles Turpo kiiresti.

Karud ohkasid sügavalt. Nad olid hingepõhjani tüdinud.

"Mõttele, kui meil oleksid ka tuulerõuged," ütles Urpo haleda häälega.

"Ja palavik," ütles Turpo.

"Siis oleks neil meist kahju," ütles Urpo.

"Ja nad teeksid meile meevett," kujutles Turpo.

"Ja tupsutaksid meid õrnalt vatiga," unistas Urpo. Ja otsekui oleksid nad salaja kokku leppinud, hüppasid karud voodist välja. Nad hiilisid üle põranda ja tõmbasid mänguasjadekapi ukse praokile. Turpo villid tulid sinised, Urpo villid olid punased. Ja villid tõusid igale poole: ümber naba, selja ja tagumiku peale, kõrvalehtedele, põskedele ja koonu otsa.

"Pane saba peale ka," kamandas Turpo.

"Ja kaenla alla," ütles Urpo ja tõstis käppa.

"No nüüd on sul tuulerõuged!" ütles Turpo ja poetas vildika käpast. Ta kallutas pead ja silmitses kaastundlikult Urpo-karu. "Oh sind vaesekest."

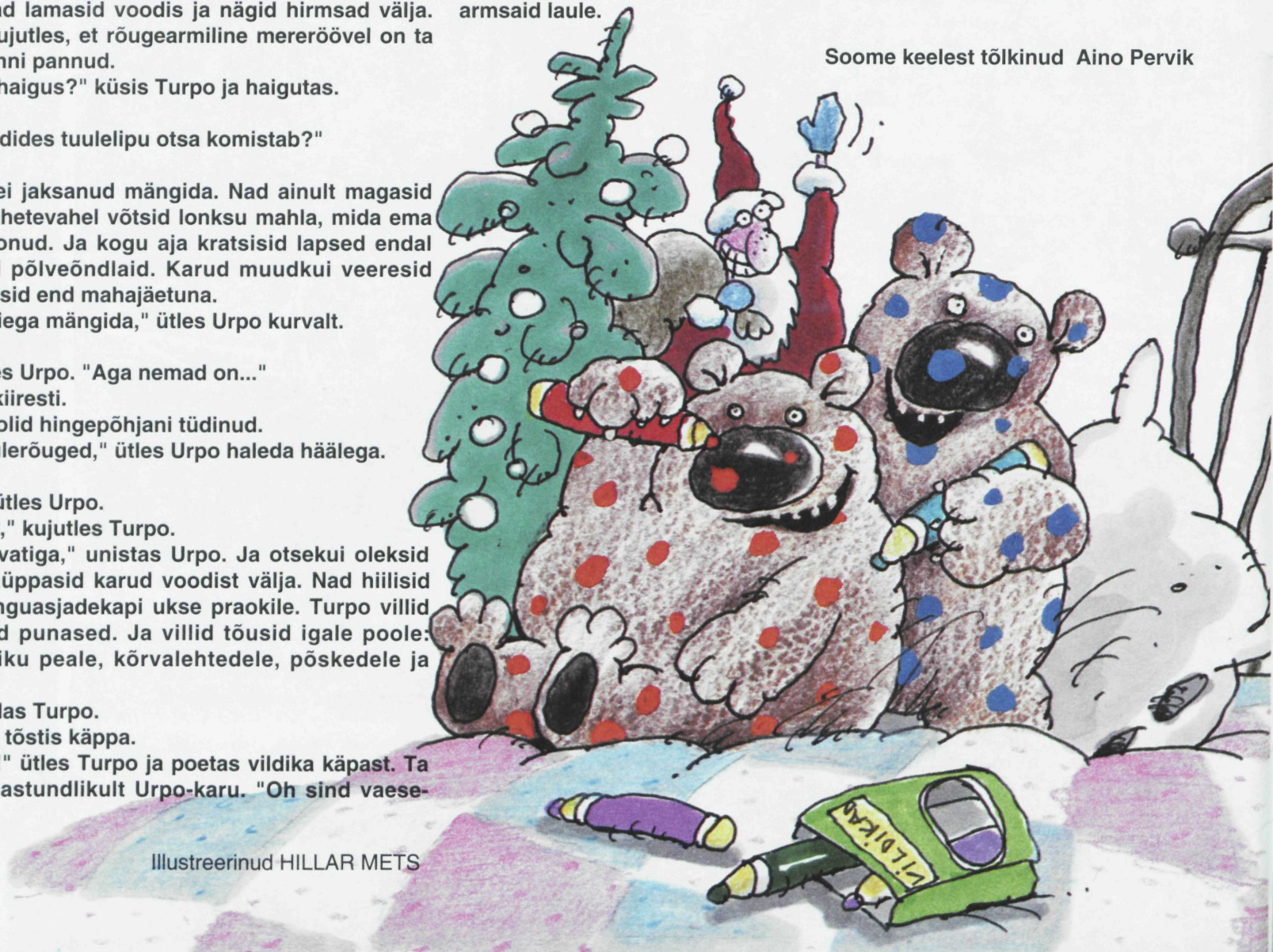
"Lähme vaatame," ütles Urpo ja karud tatsusid peegli ette. Kaua vaatasid nad ennast ja teineteist. Natuke ajas isegi nutma. Nad nägid välja niisama hirmsad ja haledad kui lapsed.

"Läinud kogu mu ilu," ütles Urpo ja pisar veeres talle põsele.

"Mis sa seletad," ütles Turpo reipalt. "Tuulerõuged lähevad paari päeva-ga mööda!"

Karud kobisid voodisse tagasi. Neil oli palavikutunne. Nad olid väsinud. Õhtul märkas ema, et laste tuulerõuged on karudele külge hakanud. Ta pani asja imeks, ent tõi siiski kaks väikest kruusi kuuma meevett ja aetas need taburetile voodi kõrvale. Lapsed olid juba natuke paranenud. Nad tupsutasid rohu sisse kastetud vatiga karude ville ja laulsid neile armsaid laule.

Soome keelest tõlkinud Aino Pervik

Illustreerinud HILLAR METS

Väike vigurijutt

Ühel kaunil maal elas mees oma naise ja kolme tütrega. See mees oli nii rikas, et tal ei jätkunud raha söögi ega riiete ostmiseks. Ta naine oskas nii hästi süüa teha, et keegi ei tahtnud tema halba toitu suhugi võtta. Esimene tütar oli nii laisk, et tegi kõik kodused tööd ära. Teine tütar oli nii hoolas, et polnud maailmas hooletumat inimest kui tema. Kolmas tütar oli väga-väga virk ja usin. Ta vedeles kogu aeg voodis ja vaatas telekast multikaid. Selline see perekond oligi ja keegi neist ei muutunud kunagi paremaks. Seal maal olid kõik perekonnad sellised.

KATRIN KLAAR Torist

Minu lemmikloom

Mul on koer, ta on musta värvi. Alati, kui ma koju tulen, hüppab ta mulle peale, nii et ma kukun lausa pikali. Siis limpsib ta mind hästi palju. Koera nimi on Sämmi. Meile toodi ta kahekuusena. Meid polnud siis koduski, olime vanaema juures. Kui koju tulime, kuulsin ma elutoast haukumist. Emme ütles, et see tuleb telekast. Siis läksin tuppa ja nägin seal kutsikat. Alguses ta kartis meid ja torkis mind oma vurrukarvadega. Sämmi isa on spanjel ja ema taks. Varsti saab Sämmi 5-aastaseks.

THEA VIKS Tallinnast

Illustreerinud REET REA

Jänese pikad kõrvad

Elas kord üks jänes, kes kartis kõiki metsloomi. Ükskord läks jänes metsateele jalutama. Järsku tuli põõsast välja rebane. Aga jänesel olid pikad kõrvad. Ta kuulis rebase krabistamist ning jooksis üle kändude ja põõsaste minema. Ise mõtles: küll on tore, et mul ikka pikad kõrvad ja hea kuulmine on.

SIIM KÄRNER Tallinnast

Vigurijutt

Elasid kord mees ja naine. Neil polnud lapsi. Nende poeg Jaan ja tütar Sirje vaatasid raadiot. Nad olid kaksikud. Jaan ehitas sokke ja Sirje kodus lossi. Ükskord ülikoolis ütles Jaan, et tema õde käib alles lasteaias.

MARGUS JÄRVELAHT Torist

Jah, jõulud tulid muudkui lähemale. Aga hirmus aeglaselt. Isegi sünnipäev ei tulnud nii aeglaselt kui jõulud. Keegi oleks neid justkui kõigest jõust kinni hoidnud. Peaaegu samasugune lugu oli lumega. Sa võisid end oodata kasvõi siniseks nagu su salvokelk – mida aga kusagil kübekestki näha polnud, oli lumi. Tõsi küll, paar korda oli see siiski juba nägu näidanud. Kuid lumi oli ikka kibekähku ära sulanud, nagu oleks tal kuhugi kiire.

Ometi nad lähenesid, need jõulud. Aga imelik – mida lähemale nad jõudsid, seda aeglasemalt tulek käis. Nii ilmselt pidigi olema. Sest eks võta ju rong ja autogi enne kohalejõudmist hoogu maha.

Jõulureedel seisis aeg juba peaaegu täiesti. Seinakell küll tiksus veel, aga seierid ei tahtnud kuidagi paigast nihkuda. Karta on, et siin oleks kellasessa abi vaja – arvas väike tüdruk, Liisi nimi. Peaks issile ütleva. Aga issit polnud kodus. Ta oli läinud turule kuuske ostma.

Emme küpsetas piparkooke. Liisi aitas ka. Toad olid magusat lõhna täis. Aga kellale see ei mõjunud. Noh, kellele isegi piparkoogilõhn ergutavalt ei mõju, see on omadega ikka täitsa läbi! Liisi otsustas pärast issile öelda, et ega siin vist enam kellasest aita. Parem juba kohe uus kell osta. Sihuke, mille osutid ikka liiguvad ka. Kasvõi natukenegi.

Et jõulude tulekut pisutki kiirendada, otsis Liisi välja päevinäinud kingakarbi. See oli täis vanu jõulupostkaarte, mis olid nende perele aastate jooksul saadetud. Kui ta need lauale laiali laotas, oli tuba korraka jõulutunnet täis. Selle erilise, selgitamatu ja salapärase tunde pärast Liisi neid pühi ootaski. Asjad, mida jõuluvanalt oodata võis, polnud kuigi tähtsad.

Ega postkaardid kõik lauale mahtunud, neid jagus ka diivanile ja toolidele. Põrandalegi. Akna taga oli endistviisi hall, kõle ja porine. Kuid siinpool klaasi ei olnud puudust kohevast lumest, härmast puudest ega säravatest tähtedest. Siin tuhisesid lapsed kelkudega mäest alla, siin sõitis jõuluvana saaniga mööda metsateed. Saani mahtus veel

HENNO KÄO

Postkaardi jõulud

Illustreerinud HENNO KÄO

tohtu kingikott. Raskest lumest lookas kuused mõlemal pool teed noogutasid mõistvalt. Eemalt paistis peaaegu lume alla mattunud hütt, mille aknast langes lumele sooja valgust. Küllap seal jõuluvana oodatigi.

Liisi nägi isegi neid ootajaid hütis ümber laua. Laual olid punased õunad. Väikesel kuusel toanurgas põlesid küünlad...

Siin-seal sagis pontsakaid päkapikke, põsed jõulaskeldustest punetamas, laternad või kingipakid käes. Nad olid kuhugi teel. Võib-olla siia? Mine tea, ehk koputavad nad kohe-kohe uksele...

Ja ühes madalas ruumis, mida loomade järgi võis laudaks pidada, lamas õlgedel tilluke laps. Oi, kuidas Liisile see laps meeldis! Ta oli ju nii armas! Laps oli ainult liiga paljas. Liisi oleks ta heameelega sooja teki sisse mähkinud, sest kartis, et laps võib külmetada. Ta oleks lapsele ka unelaulu laulnud ja magama kussutanud. Kuid seal olid ka naine ja mees lapse kohal kummargil, nii et karta polnud midagi. Liisi teadis nende nimesidki – Maarja ja Joosep. Muidugi tundis ta ka last, kuigi see oli äsja sündinud. Lapse nimi oli Jeesus.

Kui issi kuusega koju jõudis, tuli kaardid kokku korjata. Muidu ei mahtunud keegi astuma ega istuma. Pealegi võis nüüd hakata kuuske ehtima, sest homme oli tuhat muud tegemist. Ja kirikuskäik.

Kuuselõhn segunes piparkoogilõhnaga ja kuuske ehtida oli põnev. Kui Liisi viimaks kella vaatas, ei uskunud ta oma silmi – seierid olid vahepeal mitu tundi edasi liikunud! See oli muidugi tore, aga tegi ka pisut murelikuks. Oli ju ennegi nähtud, et kui jõulud juba käes, lippab aeg nii, nagu ajaks teda keegi vitsaga taga. Jõuad hädavaevu kingipakid lahti harutada, paar piparkooki süüa ja korra punast õuna hammustada, kui jõulud juba läbi. Ei tea, kuhu sellel ajal siis nii tuline kiire on! Liisi kartis, et nende vana seinakell ei pea nii kibedale käigule vastu. Võiks ikka tõesti issile öelda, et tuleks igaks juhuks uus kell osta. Aga Liisi oli voodis, uni tahtis tulla ja ta mõtles, et ütleb seda homme. Sest homme ongi juba jõululaupäev.

APPI! MIS MA SELGA PANEN?

See hüüatus on tuttav nii väikestele kui suurtele tüdrukutele. Ega poisidki riietusele mõtlemata pääse. Pealegi on kõigil kena vaadata korralikult ja maitsekalt riietatud inimest. Enda eest hoolitsemine näitab lugupidamist ka teiste vastu. Keegi ei kutsu sind tuppa mängima, kui su riided ja jalanõud on mustad ning porised.

Detsembrikuus on igal pool palju pidusid. Kõik rõõmustavad, et pimedam aeg hakkab ümber saama ja jälle liigume päikesepaiste ning valguse suunas. Peol tahavad kõik kenad välja näha. Selleks ei pea just uusi riideid nõudma. Aitab, kui need on puhtad ja kenasti triigitud.

Barbie, nagu varemgi oleme maininud, elab rikkal maal ja rikkas peres. Tema elu on kui ilus muinasjutt.

Seekord tuleb loosimisele 12 Barbie kleiti. Kellel on see nukk olemas, võib tänu loosiõnnele tema jaoks uue kleidi saada. Detsembrikuu on imeline kuu. Iial ei või teada, mis jõuluvana kingikotis peitub. Võib-olla on seekord seal Barbie just sinu jaoks? Nii et pole paha loosiõnne proovida, talong ära saata ja lootma jääda.

Küsimused on sellised:

1. Kus võeti kasutusele tõmblukk?
2. Nimeta üks kuulus õmblusmasin.

BARBIE

1. _____
2. _____

Address on ajakirja tagumisel sisekaanel. Ümbrikule kirjuta peale ka Barbie. Ja muidugi ära unusta kirjutamast oma aadressi.

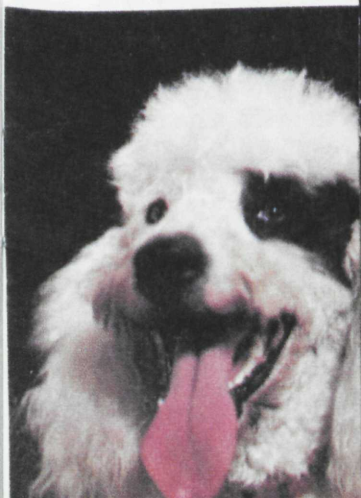
KOGUJA-ONU SAMUEL

Sellel aastal ilmunud kogumisjuttude sarja lõpetan looga taskukalendritest. Igal aastavahetusel vajame uut kalendrit.

Ja nii juba neljandast sajandist enne Kristuse sündi, mil kaugel ja vanal Egiptimaal võeti kasutusele päikesekalender. Esimene kalender Eestimaa jaoks pärineb aastast 1592. Meie päevini säilinud eestikeelne kalender on aasta 1732 kohta. Sõna "calendarium" tähendab ladina keeles võlaraamatut. Sellise raamatu järgi tasusid võlgnikud kindlaksmääratud päevadel oma võlgu. Mõtles, kas sinu koolipäevik on ka kalender? On ju seal kirjas kuu- ja nädalapäevad ja sinu "koolivõlad" – kodused ülesanded, mis on vaja samuti kindlaks päevaks ära õppida.

Kalendrikogumine on popp. Tuletan meelde, et kogutakse tavaliselt just neid esemeid, mida enam ei kasutata: vanavara, vanu postkaarte, tembeldatud marke. Sama lugu on kalendritega.

Taskukalender meenutab väikest pilt-postkaarti –

TASKU- KALENDRID

Ühel pool on kirev foto või pilt, teisel pool kalender. Kirikutest võib saada usuteemalise pildiga kalendri, mille teisel küljel on kirjas kirikupühad. Sportlased vajavad kalendrit, kus on kirjas tähtsamad võistlused.

Taskukalendrid müüakse raamatupoodides, kuid neid võib saada ka täiesti tasuta. Paljud firmad jagavad kalendrid oma reklaamiga. Praegu avaldatakse kogujate aadresse paljudes ajalehtedes ning ajakirjades. Nii saad tänu kirjavahetusele oma kogu täiendada.

Lõpetades Koguja-onu Samueli juttudesarja, tahan rõhutada: oma kogu ei tasu vaid kiivalt endale hoida. Seda saad kasutada koolitundides, näituste korraldamisel. Näitusega tõestad kõigile, et oled üks tõsine koguja. Ja veel üks asi – ükski kogu ei sünni üleöö. Varu kannatust! Alles aastate pärast saad uhkustada oma koguga.

Seekord ma kolme küsimust ei esita. Kõikidele kogujatele, eriti aga neile, kes usinalt küsimustele vastasid, soovin uuel aastal põnevaid leide.

Koguja-onu
Samuel

Jõulude ajal ootavad lapsed kõige rohkem jõulumest ja päkapikke. Üürike jõulurõõm aitab elada kogu pika aasta. Kuid on veel keegi, tänu kellele ununevad mõneks ajaks argimured. Kogu maailm võtab naeratusega vastu KLOUNE. Usun, et ka sina naeratasid, lugedes seda lõbusat ja maagilist sõna KLOUN. Ütleb ju laulusalngi: "Meis kõigis on kübeke klouni...".

Uuel aastal kutsub "Täheke" sind KLOUNIKOOLI. Siin räägime tsirkusetegelasest ja õpetame põnevaid trikke. Juttu tuleb klounikostüümist ja naljategemisest. Usu, viimane polegi nii kerge, kui see pealtvaatajale paistab. Ehk õnnestub kord aastaks ka väikeste klounidega kokku saada. Ja kõige tähtsam: järgmise aasta jõuludeks saad omapärase kingituse, mille oled ausalt välja teeninud – "Täheke" klounikooli tunnistuse.

Sinu sõber kloun

JÕULUTÄHT

Detsember on aasta see kuu, mis tahes tahtmata viib mõtted talvele, lumele, käreale pakasele. Kui lund ei olegi, siis igatseme ta järele. Detsember on ka jõulukuu koos lõhnava kuuse ja jõulurõõmudega. Nüüd, mil oleme uues ajas ja uues – mõtetele ja tegemistele vabamas Eestis, on jõulupühadega jälle nii, nagu peab...

Jõulud on vaikuse ja kodurahu pühad. Läbi Eestimaa sõites võib selles igaüks veenduda, kui heidab pilgu kalmistutele. Lume sees säravad küünalde silmad. Nii ilus on see jõluaegne meenu-tustesild lahkunud sugupõlvedega... Ka kirikute ukсед on valla kõigile. Lapsed võivad käia pühapäevakoolis ja uskuda, mida või keda tahes. Igaühel on vaba voli oma jumalale.

Ainult et jõulumelu saab hoo sisse liiga varakult, ja sellest on natuke kahju. Liiga ülepakutud, liiga klantspittlik. Kuid ometi ei keela keegi oma koduaia-kuuske küünaldega ehtida ning jõulukroone ja -krasse valmistada. Kõik oma kätega tehtu saabki nüüd uue sisu ja mõtte. Teie soovidekirju ootab jõuluvana Lapimaal ikka ja alati. Uuemal ajal ilmub jõulutraditsioonidesse ka uusi taimi. Mitte ainult kuusepuu või kaunis kuuseoks, miks mitte ka männi- või nuluoks ei võiks jõulumeeleolu luua. Need, kelle kodumaal kuuske ega teisi okaspuid ei kasva, peavadki leppima teiste, kirkamat värvi taimedega. Kuna jõuluvärvideks on roheline ja punane, sobib kaunis piimalill ehk jõulutäht kenasti jõulutaimeks. Miks on ta just piimalill? Selline nimetus on pandud piimmahla tõttu, mida taim sisaldab. Seda peaks nüüd küll

igaüks teadma, et see piimmahl on mürgine. Väikevendi-õdesid tuleks jõulutähest eemal hoida. Seda taime maitsta ei maksa.

Jõulutähe kodumaa on Mehhiko. Seal kasvab see kuni pooleteise meetri kõrguse põõsana. Jõulutäht on väga dekoratiivne: helerohelised, veidi sametjad lehed koos ergavpunaste kõrglehtedega rosetiga ja esialgu lausa märkamatud tagasihoidlikud õied. Tõeline jõuluringitus keset käredate talve!

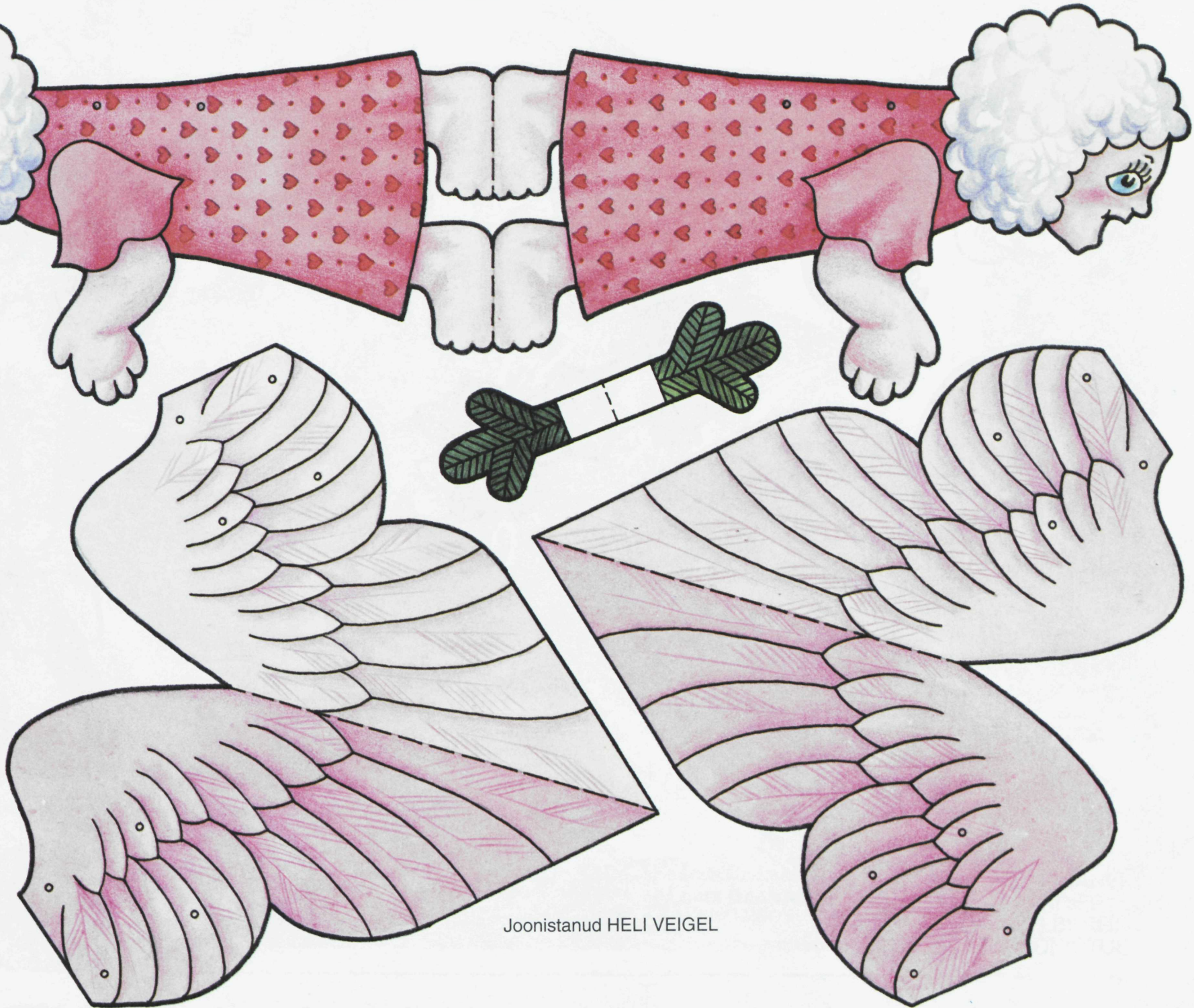
Kahjuks on jõulutäht ühe jõulu lill, sest kodustes tingimustes seda järgmisel aastal õitsema saada on raske ja keeruline töö. Looduses on kõigel oma põhjus. Jõulutäht on lühipäevataim. Taime kodumaal on päev ja öö aastaringiselt ühepikkused. Meil siin põhjamaal on suvine päev piisavalt pikk, kuid öö jääb lühikeseks. Kui pimedat aega on vähe, siis ei värvu jõulutähe kõrglehed punaseks. Kuid aednikud on selle mure lahendanud, varjutades kuus nädalat enne õitsemisaega taimi hoolikalt iga päev. Lille uneaeg peab olema vähemalt kaksteist tundi.

Inimene ei lepi tavaliselt kunagi sellega, mis tal on – ta otsib aina edasi ja nii ongi aednikud aretanud valgete ja roosade õitega jõulutähti. Mina arvan, et igaüks peaks jõuludeks kodu ehtima oma meeoleolu ja võimaluste järgi.

Kaunist jõulurahu!
MAI ZERNASK

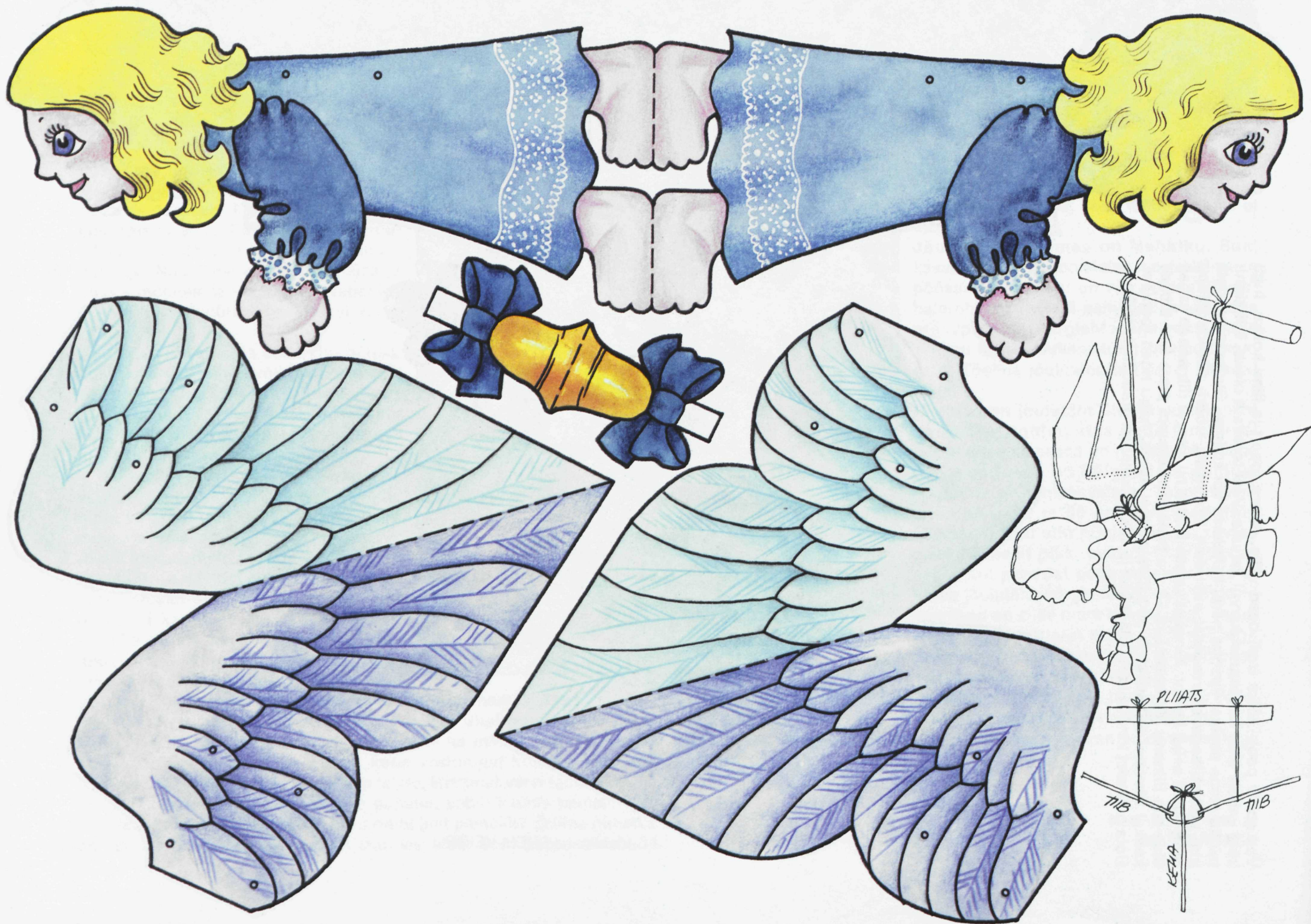
JÕULUINGEL

Vali sobiv pool, lõika ingli osad välja, murra topelt ja liimi kokku. Ingli käte vahele liimi kas kuuseoks või kelluke. Veel toredam oleks, kui kinnitaksid sinna paelast lipsuga päris kellukese või kuljuse. Suure sukanõela abil pista tiibade servmistest aukudest läbi niidi-, nõõri- või lõngajupp ning sõlmi seljal kokku. Kinnitus peaks jääma nii lõtv, et tiib annab vabalt üles-alla liikuma. Kaks umbes 35 cm pikkust niidijuppi pista läbi tiibade keskel olevaist aukudest ja seo üles pliiaitsi külge, nagu näed joonisel. Hoia pliiaitsist kinni, liiguta õlast kätt ja vaata jõuluingli graatsiilist lendu!

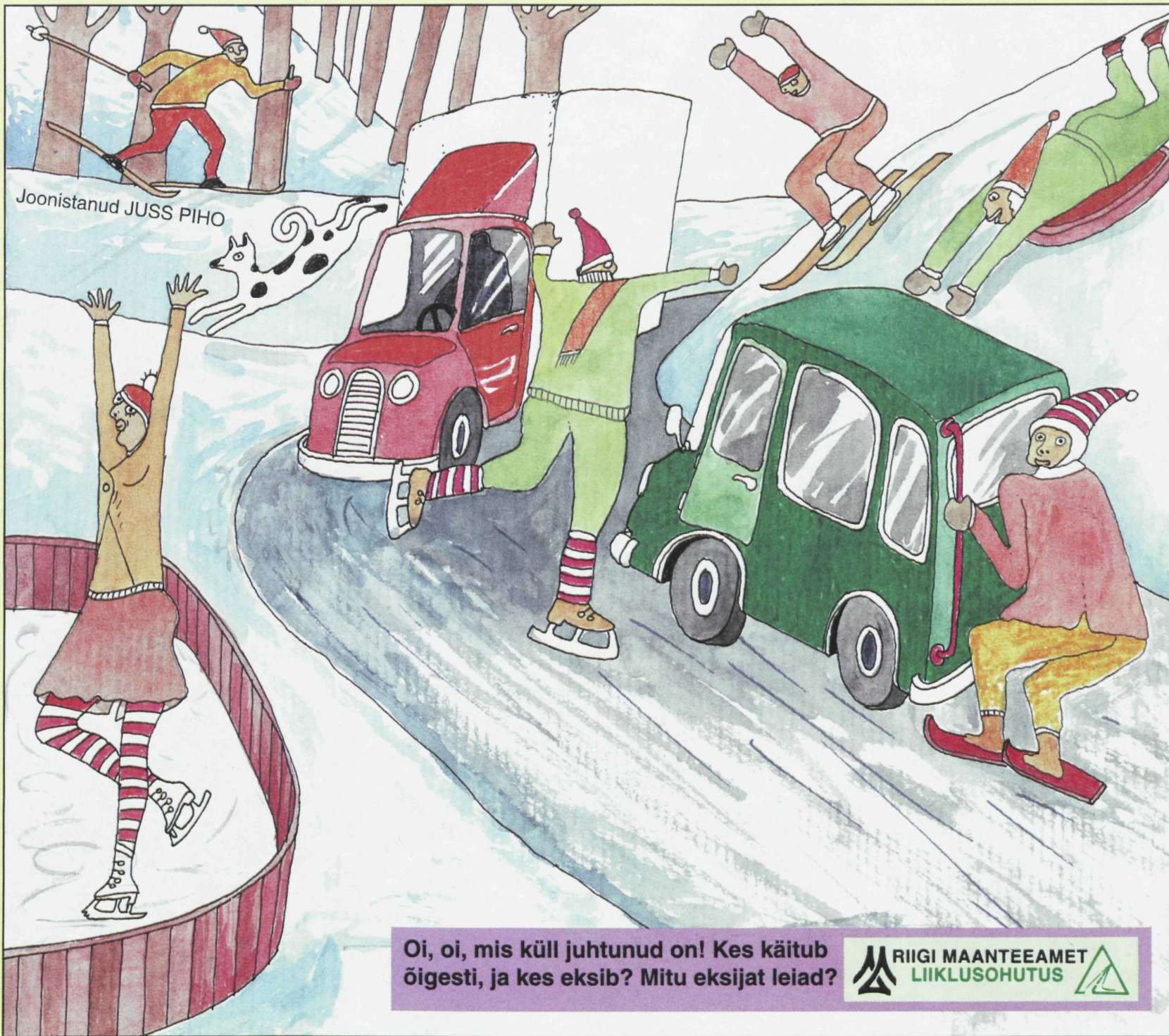

Joonistanud HELI VEIGEL

JÖULUINGEL

ARVA ÄRAI! ARVA ÄRAI! ARVA ÄRAI! ARVA ÄRAI!

Joonistanud JUSS PIHO

Oi, oi, mis küll juhtunud on! Kes käitub õigesti, ja kes eksib? Mitu eksijat leiad?

Lasteajakiri
"TÄHEKE"
Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse aadress:
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel. 681 497
Tegevtoimetaja
VIIVI VARIKSAAR
tel. 681 495
Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel. 681 495
Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel. 681 495

Printiall
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

ESIKAANEL
PIRET
SELBERGI
JONISTUS

EXA

mänguruum

Uue sarja EXA MÄNGURUUM
esimese kokkupandava
ehitise nimi on

KODU

Mänguasi on müügil Tallinna kauplustes:
NORMA ÄRI (Laki 14), MÄNG JA MEIE (Posti-
maja kõrval), MIRRE (Nõmmel). Tartus ja
mujal ETK ning ESTIKO kauplustes.
Hulgimüük: AS Norma, Laki 14, EE0006
Tallinn. Tel.:650 0418. Fax:650 0488.

UUDIS